

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Mgr. Ing. Jitky Marvanové a Mgr. Bc. Ladislava Smoly v hlavním líčení konaném dne 5. 1. 2023 v Plzni

takto:

Obžalovaný ■■■■■ nar. ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■ č. p. ■■■■■ okr. ■■■■■, toho času ve vazbě ve Věznici ■■■■■

je vinen, že

1) v blíže nezjištěné době od roku 2016 do 19. 4. 2017, s výjimkou období od 16. 3. do 27. 6. 2016, v domě č. p. ■■■■■ v obci ■■■■■ okr. ■■■■■, využil toho, že ostatní osoby přítomné v domě spaly, vzbudil svoji dceru, poškozenou ■■■■■ nar. ■■■■■, jejíž věk znal, vyzval ji, aby šla do vedlejšího pokoje, řekl, ať se svlékne, že s ní chce souložit, vyzval ji ke sledování porna na notebooku a poté jí opětovně řekl, aby se svlékla, což tato ze strachu udělala, strčil jí penis do vaginy a souložil s ní, přičemž poškozená ležela na zádech na posteli a snažila se jej odstrčit, k tomu ale neměla dostatečnou sílu a i s ohledem na svůj nízký věk a intelektový handicap nebyla schopna se mu ubránit,

2) dne 25. 2. 2022 kolem 22.00 hodin v domě bez čísla popisného, sousedícím s domem č. p. ■■■■■ v obci ■■■■■ okr. ■■■■■, využil toho, že byl sám s dcerou, poškozenou ■■■■■ nar. ■■■■■ která zde byla na návštěvě při vycházce z Dětského domova ■■■■■ a která před spaním užila antipsychotikum Derin 200 mg, tuto vzbudil, a řekl jí, že si s ní může dělat co chce, že je její nevlastní otec, že „to neměl již šest let“, vysvlékl ji do naha, poté jí zasunul penis do vaginy a souložil s ní, přestože mu poškozená říkala, aby ji nechal být, odstrkovala ho od sebe nohama i rukama a chtěla se mu vyvléci, k tomu ale neměla sílu a s

ohledem na svůj věk a na svůj intelektový handicap nebyla schopna se intenzivněji bránit, a svého jednání zanechal až poté, co mu poškozená sdělila, že byla zneužívána bratrem,

tedy

pod bodem 1)

jednak násilím donutil jiného k pohlavnímu styku, takový čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let,
jednak vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

pod bodem 2)

jednak násilím donutil jiného k pohlavnímu styku a takový čin spáchal souloží,
jednak vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

čímž spáchal

pod bodem 1)

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku
jednak přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku
jednak přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

Pro jednání pod bodem 1)

Dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **šesti roků (6 roků)**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 19. 12. 2017 č.j. 8 T 118/2017-322, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Pro jednání pod bodem 2)

Dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **tří roků (3 roků)**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán od body 1) a 2) výroku rozsudku. V prvním i druhém případě obžalovaný ■■■■■ využil toho, že jeho dcera, s kterou nikdy nežil ve společné domácnosti, se nacházela v domě jeho matky. V prvním případě se svého jednání dopustil přímo v tomto domě. Ve druhém případě v sousedním domě bez čísla popisného, který obýval on. Tento svým jednáním bez ohledu na vztah k poškozené a na její věk a vůli, uspokojil své potřeby.
2. **Obžalovaný ■■■■■ ■■■■■** jak v přípravném řízení tak při hlavním líčení konaném dne 14. 9. 2022 zcela popřel, že by se dopustil jednání popsaneho pod body 1) a 2) výroku rozsudku. Vnímá to jako mstu dcery za to, že ohlásil, že ji zneužíval její bratr, jeho syn. Měl se to dozvědět přímo od ní. Po celou dobu řízení trval na tom, že by se na svých dětech něčeho takového nedopustil. Nikdy žádnému dítěti neublížil. Dcera s nimi nikdy nežila, protože měli nevyhovující byt. Tato byla nejmladší, dvě starší děti s ním a manželkou žili ve společné domácnosti. Poprvé dceru viděl v dětském domově, když jí mělo být tak ■■■■ let. Poté jí vidal tak 1x za rok. Tvrdil, že spolu měli kamarádský vztah. Věděl, že poté žila s matkou, údajně proto, že v rodině pěstouna byla zneužívána bratrem. To mu měla sdělit ona sama v roce 2016 nebo 2017. Žádné další okolnosti k tomuto nevěděl. V roce 2016 a 2017 dcera vždy při návštěvě u babičky spala u ní v domě, protože vedlejší domek byl neobyvatelný. Současně ale popřel, že by se v tomto období s dcerou viděl. Dále k dotazům tvrdil, že ve výše uvedeném období roku 2016 a 2017 byl v ■■■■■ jen jeden počítač v obýváku. Notebook údajně nefungoval. Spáchání jednání popsaneho **pod bodem 1)** výroku rozsudku opakovaně zcela vyloučil.
3. **Ke skutku popsaneému pod bodem 2)** výroku rozsudku uvedl, že návštěvu dcery z dětského domova z ■■■■■ zorganizoval on. Domluvili se telefonicky. Předtím s ní byl po dobu výkonu trestu odnětí svobody a následném pobytu na svobodě jen v písemném kontaktu. Připustil, že jí i několikrát telefonoval. Přímo v ■■■■■ se měl s dcerou vidět jen jedenkrát, a to právě v tomto případě dne 25. 2. 2022. Věděl, že dcera měla v době, kdy byl ve výkonu trestu, u babičky v ■■■■■ bydlit a chodit tam do školy a poté k ní měla jezdit na víkendy. Vztah s babičkou měla mít dobrý. Konkrétně ke dni 25. 2. 2022 si pamatoval, že dcera dorazila s jeho sestrou v sedm hodin večer. Ten večer měla být dobrá zábava. Šli rovnou k babi, byli tam i neteře ■■■■■ a ■■■■■ V té době už měl vypito. Z dvou dvoulitrových petek vypil tři litry piva a z dvou litrových lahví tvrdého alkoholu, rumu a hruškovice, vypil polovinu. Než šel spát, vypil všechno. Byl v náladě. Dcera měla mít dobrou náladu, povídali si o škole, o její matce a sourozencích. Matka jí měla týrat, bít a sprostě jí nadávat. Do domečku s ním měla jít dobrovolně, měla počítat s tím, že tam bude spát. Neteře a synovci si sice mysleli, že bude spát u nich, ale spala u něj. Měl tam letiště a gauč. Ona spala na letišti. Od jeho matky odcházeli kolem osmé, postupně k němu ještě všichni přišli, chvíli pobýli a odešli. Pili a bavili se, dcera údajně také pila alkohol, a to rum a hruškovici. Měla vypít asi 4-5 skleniček. Měli si povídat o životě, měla mu sdělit, že má přítele. Měl jí nabídnout, že s ním může žít u něj v domečku. Měla mu toho říci hodně, ale on si to nepamatoval kvůli alkoholu. Konkrétně si nepamatoval nic od 23:00 do 03:00 hod. Od syna ■■■■■ a dcery ■■■■■ věděl, že se ■■■■■ s bratrem ■■■■■ nebaví. Když se jí na to zeptal, měla mu říci, že se nesnáší a že ji zneužíval. Nic víc mu neřekla. On si pod tím představil sexuální styk a ona mu to měla potvrdit. Měl hned volat synovi a dopadlo to špatně. Hádali se, nadávali si. Byl na syna hnusný, měl mu říci, že jej zabije. Syn měl vyhrožovat také, že přijede, že ji zbijí, že ji zabije a tak. Měl za to, že se synem mluvila i dcera, předal jí telefon. Měla mu říci, že otcí řekla, že ji zneužíval. Synovi měl volat asi 3x až 4x, měl se mu přiznat. Pak už to měla zvedat dcera ■■■■■ Ta tomu asi nevěřila. Dcera ■■■■■ ■■■■■ nechtěla, aby to nahlásil, brečela. Sice bratrovi nadávala, že je to parchant, hajzl. stvůra, ale nechtěla mu ublížit, nechtěla, aby to oznamoval. Na policii volal druhý den. Po probuzení dopil zbytek

piva a dal si i skleničku tvrdýho. Poté šel k babi do domu pro jídlo a tam už byla dcera. Ta se s ním měla vrátit do domku, kde měli blbnout na počítači, na Facebooku, a poté kolem 11 jít na procházku na koníčky, na které s měla chovat normálně. Měli se celou cestu bavit o tom, jak ji bratr zneužíval. Jedním dechem však tvrdil, že jak to spolu dělali a co dělali, na to se ji neptal. Bavili se i o tom, že to chce nahlásit. Ona nechtěla. Když na policii volal, měl už asi hodně vypito. Další petku piva si kupoval po cestě na koníčky. K dotazům upřesnil, že mu měla dcera ■■■ říci, že když to ohlásí, tak řekne, že to udělal on. Nahlásil to proto, že za prvý měl vztek na syna a za druhý už byla zneužita první dcera a to řešila policie. Byla to jeho občanská povinnost. To, že nenahlásil údajně zneužití dcery ■■■ synem pěstouna, o kterém mu měla říci v roce 2016 či 2017, odůvodnil tím, že měl nástup do výkonu trestu a nikdo by mu nevěřil. Chtěl to řešit, až bude venku. K fotografiím zajištěným v jeho mobilním telefonu tvrdil, že si dceru vyfotil jen jednou, a to oblečenou. Obnaženou dceru údajně nikdy neviděl. Tvrdil, že neví, jak se fotografie do jeho telefonu dostaly, on žádné nemazal. Do jeho telefonu mohl údajně kdokoliv, neměl jej chráněn PIN kódem. Od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody měl mít přítelkyni, vídal ji tak 1x za měsíc, vždy měli mít pohlavní styk. Před příjezdem dcery jej měl asi měsíc zpátky. Ke všem dětem měl otcovský vztah. Celé to cítil jako mstu za to, že to nahlásil.

4. Ke své osobě připustil, že s alkoholem má problém. Pije sice příležitostně, když má chuť a peníze, ale vypije cca 20 piv. Pije i tvrdý alkohol, tak 2-3 litry rumu a vodky. Takto pije, když se něco slaví a tak, asi 3x do měsíce.
5. K osobě obžalovaného byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a klinické psychologie** (č.l. 300). Obžalovaný trval na výslechu zpracovatelky psychologické části Mgr. ■■■ ■■■ která své závěry přednesla u hlavního líčení konaného dne 15. 12. 2022 (č.l. 617). U obžalovaného dospěla k závěru, že aktuální intelektové výkony odpovídají spodní hranici pásma lehké mentální retardace, tedy výkon odpovídá mentální úrovni dětí ve věku cca ■ let. Jeho osobnost je patologicky strukturovaná, má premorbidní akcentované disociální rysy, dominuje u něj obraz těžké deprivace osobnosti. Obžalovaný dlouhodobě žije v rozporu se společenskými normami a zákony, jeho životní styl je nepřizpůsobivý. Je sobecký, zaměřený sám na sebe, bezohledný. K prosazení svých cílů neváhá užít agresivní jednání, je výbušný, impulsivní. Zpětně své jednání bagatelizuje, nepřijímá za něj žádnou zodpovědnost. Morální úroveň je velmi nízká, jedná pouze s ohledem na svůj okamžitý prospěch, ohledy na druhé nebo na společenské normy jsou mimo dosah posuzovaného. Obecně je schopen chápat průběh prožitých událostí a tyto správně reprodukovat. Zkoumání nepotvrdilo v době páchání trestné činnosti přítomnost forenzně významného afektu v době spáchání vyšetřovaných trestných činů. Pokud se obžalovaný výše uvedeného jednání dopustil, bylo jeho jednání podmíněno převážně osobnostní patologií a deprivací osobnosti obžalovaného. Je vysoce pravděpodobné, že jednal ve snaze uspokojit své sexuální potřeby bez ohledu na společenské normy, bez ohledu na prožívání ostatních. Obžalovaný má sice snížené kognitivní schopnosti, nicméně základního pochopení dosahu svého jednání i pochopení jeho nebezpečnosti pro společnost je schopen. Prognózu dalšího vývoje osobnosti ve vztahu k protiprávnímu jednání byla znalkyní hodnocena negativně. Obžalovaný je významně limitován svou kognitivní úrovní a patologickou osobnostní strukturou, která je negativně ovlivněna deprivací. Obžalovaný dlouhodobě vykazuje životní styl v rozporu se společenskými normami a zákony, neprokázal schopnost poučit se z trestu. Při hlavním líčení znalkyně k dotazům obhájce doplnila, že osobnost obžalovaného je prokazatelně dlouhodobě disociální. V jeho případě nikdy nedošlo k osvojení si společenských norem. Je to porucha osobnosti a zároveň vlivem životního stylu, vlivem užívání návykových látek, dochází k dalšímu morálnímu zhrubnutí osobnosti a nezájmu o nějaké hodnoty. Co se týče případného léčení, v minulosti mu pouze bylo protialkoholní léčení doporučováno, absolvoval jen protialkoholní program ve výkonu

trestu. S ohledem na to, že po propuštění z výkonu trestu začal obratem alkohol konzumovat, bylo toto bezúspěšné. Pokud se obhájce dotazoval na to, zda se mohou změnit vlastnosti obžalovaného, pokud je pod vlivem alkoholu, znalkyně vysvětlila, že osobnost je soubor povahových rysů daného člověka a ten konzumace alkoholu nezmění. K dalším dotazům obhájce znalkyně objasnila, že pokud má obžalovaný příležitost, je mu jedno, kdo je jeho sexuální objekt. Obžalovaný nepotřebuje partnerský vztah, nepotřebuje být zamilovaný, nevykazuje sexualitu vztahovou, ale sexualitu vysloveně za uspokojením nějakých svých potřeb. V jeho anamnéze je toto zcela patrné a odpovídá tomu i hodnocení motivace. Ze závěrů psychiatra a sexuologa MUDr. ██████████ vyplynulo, že vyšetření neprokázalo psychózu, ať endogenního či toxického charakteru, patologicky sníženou či zvýšenou náladu. V případě obžalovaného se o osobnost simplexní, s rysy dissociálními, impulzivními, nezdrženlivými, s nízkou frustrační tolerancí, depravovanou chronickým abúzem alkoholu. Naplňuje diagnostická kritéria pro smíšenou poruchu osobnosti. Byla zjištěna závislost na alkoholu. Pokud se k tomu rozhodne, je schopen abstinovat, odolat napití. Alkohol působil jako kriminogenní faktor, odstranil již tak chabé zábrany k protispolečenskému chování. Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání pro společnost, jeho ovládnutí je sníženo vlivem mentálního defektu, ale forenzně nevýznamnou měrou. Rozpoznávací schopnosti byly plně zachované. Pokud k uvedenému skutku došlo, zcela jednoznačně vedlo k uspokojení sexuální potřeby na objektu v dané chvíli dostupném, snadno manipulovatelném, podléhajícím jeho vlivu. Vyšetřením nebyla zjištěna ani vážná duševní porucha ani sexuální deviace, tj. jednání nebylo psychopatologicky motivované. Z psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný, nejsou doporučována žádná ochranná opatření. Obžalovaný však zůstane rizikový. Prognóza je nepříznivá.

6. Vina obžalovaného je prokazována zejména výpovědí poškozené ██████████ která v podstatných bodech vypověděla při hlavním líčení konaném dne 26. 10. 2022 (č. l. 581) ve shodě s přípravným řízením (č. l. 73). Tato vypověděla pro soud věrohodně, mluvila souvisle, nepřemýšlela nad formulováním odpovědí, byla spontánní, ale samozřejmě také ve zjevném stresu s ohledem na předmět výslechu. Tento jí byl evidentně a logicky nepříjemný. Ve svých výpovědích jednání obžalovaného popsala ve shodě s oběma body výroku rozsudku.
7. **K bodu 1)** výroku rozsudku se jednání obžalovaného snažila blíže časově zařadit, což však pro ni bylo s ohledem na její intelekt náročné. Popsala, že k dané události mělo dojít v době, kdy byla v ██████████ třídě, když bydlela u babičky a chodila do školy v ██████████ na ██████████ Věděla přesně, že to bylo období, kdy se táta schovával před policií a bydlel tam také. Přes den byl v domečku a přes noc spal v domě u babi v pokoji, který sousedil s pokojem, kde byla ona se sestřenicí. V té době jej měla ráda. Pamatovala si, že pil alkohol, tak tři pet lahve za den. To věděla, protože jí posílal pro pivo do obchodu. Ten večer si připravila věci do školy, šla si lehnout kolem osmé a vzala si prášek na uklidnění. Otec jí vzbudil někdy okolo deváté, řekl jí, že jí chce ukázat nějaký film. Šla s ním do místnosti, kde spal on. Z notebooku slyšela hekání, co to je nevěděla. Pokud byla dotazována, co viděla na obrazovce, popsala pohlavní styk mezi mužem a ženou. Koukat se na to nechtěla, chtěla pustit pohádku, což otec odmítl. Předtím měla sex s bráchou ve ██████████ letech, nebyla panna, ale když to viděla, nevěděla, o co se jedná, nenapadlo ji, co se tam děje. Poté jí měl otec říci, ať se slevě a lehne si na postel. Nechtěla, ale slevkla se a on šel na ní. Samotný akt popsala: “dopředu dozadu, dopředu dozadu“. K dotazu uvedla, že dal penis do jejího rozkroku a vsunul ho do ní a dělal pohyby dopředu, dozadu. Jeho penis byl velký, cítila ho v sobě. Dech mu smrděl po alkoholu. Když skončil, oblíkla se a vrátila se do postele. Ráno šla do školy. K dotazům doplnila, že jí bylo kolem ██████████ let. V té době se nikomu nesvěřovala. Bála se, protože předtím, než šla spát, jí otec řekl, že jestli to někomu řekne, tak že jí udělá něco horšího. Nerozuměla tomu, co otec dělá, neměla ponětí, proč to dělá. Nelíbilo se jí to. Co se týče dotazů obhájce k uspořádání pokojů, uvedla,

že v obýváku byla babička, v jednom pokoji ona se sestřenicí a ve druhém, hostinském pro návštěvy, bydlel táta. Potvrdila, že teta [REDAKCE] [REDAKCE] v domečku také žila, ale ta zemřela. V dané době byla v nemocnici.

8. Ke skutku popsanému **pod bodem 2)** výroku rozsudku popsala, že otec jí volal z věznice do dětského domova a zajímal se zejména o peníze, zda nějaké pobírá, zda dostane nějaké peníze z dětského domova. Řekla mu, že ne a aby jí nechal být. V únoru, kdy byla ve [REDAKCE] ročníku cukrařiny, se jí ozval. V únoru tedy pro ni přijela teta a ještě s jedním pánem jí odvezla do [REDAKCE]. Otec jí volal již po cestě, kde jsou. Když dorazili okolo šesté, čekal již před domem. Trochu se motal a hned zhurta chtěl, aby šla s ním. Řekla mu ale, že chce jít za babi. Zde viděla i strejdu. Táta za ní po tu dobu pořád lezl a teta na něj měla i křičet, ať toho nechá, že za ni má odpovědnost. Táta prý řekl, že jej to nezajímá a že s ním bude spát v baráčku. Jí řekl, že pro ni něco má. Asi za hodinu s ním šla do baráčku, kde jí dal telefon a kapsní nůž. Telefon si vzala, měla s sebou jen tlačítkový telefon, protože její dotykový jí vychovatelky nenechaly. Bály se, aby po ní nechtěl otec peníze. Ona totiž měla v telefonu internetové bankovníctví a přístup k účtu. Po půl hodině měly přijít sestřenice a začaly si s ní povídat. Táta na ně ale křičel, ať odejdou. Říkala tátovi, ať je nevyhazuje, že je neviděla 6 let. Když odešly, táta zamknul a ona se šla převléknout do tepláků do zadní části domečku a on za ní stále chodil. Říkala mu, že na ní nemusí koukat, že už je dospělá. Ptala se ho, jestli se může jít najíst k babi. Nejdříve jí nechtěl pustit, ale poté jí odemkl. Byla u babi hodinu dvě a táta tam doležel, ať jde už spát, že si s ní chce povídat. Teta i strejda chtěli, aby zůstala ve velkém domě, ale táta řekl, že ho to nezajímá, že bude spát v domečku. Než šli spát, tak táta měl v sobě nějaký alkohol. U sebe měl pivo a rum. Jí alkohol nikdo nenabízel. Když se s ním vrátila do domečku, vzala si prášek a šla spát. Měla na sobě pyžamo a spodní prádlo. Táta jí řekl, na jakou postel si má lehnout. Určil jí rozkládací gauč, dvojlůžko. Spala asi hodinu jako dudek a poté cítila, jak z ní sundal deku a svlékl jí kalhotky s pyžamovými kalhotami. Říkala mu, ať jí nechá být, že chce spát, že to nechce, že je unavená z cesty. On ji ale přesto svlékl a řekl jí, že to neměl šest let, že ho to nezajímá. Bránila se, kopala do něj, bouchala, odstrkávala jej od sebe, ale nedokázala jej odtrhnout. Skočil na ni, držel ji ruce. Ležela na zádech a on dal své přirození do jejího přirození a jel zepředu dozadu, zepředu dozadu, ty samé pohyby. Přestal, až když mu řekla, že ji brácha znásilnil. Potom dal pokoj a ona se oblékla. Měl jí říci, aby mu ho vykouřila, držel jí hlavu a tlačil ji. Nemohla ji sundat. Nevěděla, zda vyvrcholil. Poté řekl, že už jí dá pokoj a ať se něčeho napije. Dal jí skleničku asi rumu s kolou. Vypila celkem asi dvě. Byla omámená už práškem Derin 200, který má na úzkosti a vzala si jej na spaní. Ospalá byla i po vypití alkoholu. Pokoušel se jí opít. Pak jí řekl, ať si shrne triko a začal fotit. Konkrétně na ní zakřičel. Vyhrnula si tričko i s podprsenkou. Poté jí fotil i rozkrok. Následně ji přišla zkontrolovat sestřenice. Otec jí odemkl. Nic jí neřekla, byla v šoku. Otec jí měl zase říci, ať to nikomu neříká, jinak jí zabije. Když šli spát, přikázal jí, aby spala jen v kalhotkách. Nesměla si vzít pyžamové kalhoty. Poslechla jej. Ráno měl otec přede všemi hulákat, že ji brácha znásilnil, klepala se a koukala do země. Nevěděla, co má dělat. Poté otec zavolal policisty a ti si ji odvezli na celý den. K dotazům doplnila, že s otcem od první události do února 2022, v podstatně nekomunikovala. Dopisy, které jí posílal, roztrhala, neboť tam údajně měl psát, že se mu to líbilo (1. skutek). Ona mu žádnéj dopis nenapsala. Před událostí samotnou ji kontaktoval on s tím, aby přijela. Ona mu údajně řekla, že chce k babi, že chce vidět ji a tetu. Následně ji do telefonu řekla babi, že ji s tetou taky chtějí vidět. Když ji teta vyzvedávala, musela podepsat papír, že za ni přebírá na dva dny odpovědnost. To, že není její otec, jí měl obžalovaný tvrdit hned po příjezdu. V přípravném řízení uváděla, že toto jí měl sdělit těsně před znásilněním. Vysvětlovala si to tím, že byl opilý. Ohledně komunikace otce s bratrem jen potvrdila, že spolu komunikovali, věděla, že mu otec vyhrožoval. Nic bližšího nebyla schopna uvést, a to ani k formě komunikace. Potvrdila, že šli na procházku, chtěla vidět koně. Nebavili se o tom, co se stalo v noci. Otec sprostě nadával, byl hnusnej, někomu volal, pak jí dával bráchu k telefonu, ale ona mu řekla, že ho nechce

slyšet, ať dá pokoj. Nechtěla, aby to nahlásil, chtěla, aby ji nechal být. Nahlásil to a jí se vrátilo, co se stalo před šesti lety, když jí bylo [REDAKCE] to s tím bráchou. Žádné podrobnosti otci neřekla, jen, že ji brácha znásilnil. To, že jí znásilnil otec, řekla jen sestřenci, která s ní jela na policii. Ta na ní viděla, že se klepe a brečí.

9. Co se týče skutečností, které při hlavním líčení svědkyně uvedla nad rámec výpovědi v přípravném řízení, tzn. osahávání na prsou v dětství a orální sex ve skutku popsaném pod bodem 2) výroku rozsudku, soud tato jednání do skutkové věty nedoplňoval, čímž neuzavírá, že tato tvrzení jsou nepravdivá, ale vychází pouze z tvrzení poškozené, která zazněla současně v přípravném řízení a při hlavním líčení či pouze v přípravném řízení, když výpověď v přípravném řízení byla samotným událostem časově blíží, byla spontánní a s odstupem času mohlo dojít i s ohledem na intelekt poškozené ke zkreslení či zintenzivnění prožitého. Co se týče obrany poškozené, lze dojít ke stejným závěrům. Toto vyplynulo i z vyjádření znalkyně, která uzavřela, že poškozená ve vztahu k pojednávané věci může zdůrazňovat a zintenzivňovat míru své aktivní obrany a její soustavnosti.
10. Poškozená ke své aktuální situaci uvedla, že v současné době žije v [REDAKCE] s přítelem, chodí s ním již rok, ve vztahu je spokojená. Dne 2. 10. 2022 se vrátila ze [REDAKCE] kde pracovala a bude již žít v České republice s ním ve společné domácnosti.
11. Věrohodnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] potvrzuje **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a dětská klinická psychologie** (č. l. 538 – 568) jehož závěry znalkyně PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] přednesla u hlavního líčení konaného dne 31. 10. 2022 (č. l. 590). Ve svých závěrech dospěla k tomu, že poškozená je mladou ženou s intelektovým handicapem, kdy se jedná o lehkou mentální retardaci (mentální věk o výkonnosti asi [REDAKCE] letého průměrně inteligentního dítěte). Osobnostní vývoj je zřetelně narušený dlouhodobými deprivacími podmínkami a z nich vyplývající neschopností trvaleji zakotvit v nosnějších vztazích – byla jako dítě většinu života druhými odmítána, nebylo pro ni v rodině místo. Vývoj dospěl v poruchově ustrojenou osobnost s rysy emočně nestabilními-impulsivními. Posuzovaná je iritabilní, neomalená, s tendencí k dysforickým skluzům, vzteku a projevům nepřátelství při podráždění. Pokud nároky života překračují její schopnosti nebo frustrační toleranci, inklinuje rychle k resignaci. Projevuje se vysoce temperamentně, stojí o vztahy s druhými, ale nedokáže je udržovat, jednoduše manévruje, aby se zavděčila, pro svou prchlivost má sklony si většinu vztahů pokazit. V oblasti emoční je oploštělá, na což lze rovněž nahlížet jako na deprivacíni následek. Je simplexní, naivní, inklinující ke zlobným výpadům. Obecným pravidlům a normám má spíše pro svou impulsivitu a mentální nedostačivost problém dostát, než by je neuznávala. Poškozená byla schopna správně vnímat prožívané události, zapamatovat si je byla schopna jen v míře odpovídající oslabeným paměťovým schopnostem, jádro událostí je schopna rámcově správně reprodukovat. Nelze mít vysoké nároky na komplexnost popisu, jeho přesnost a detailnost, na časové určení atd. Důležité je konstatovat, že pokud by mělo jít o události kompletně smyšlené, pak je mimo paměťové schopnosti poškozené se několik příběhů nemajících oporu v zážitku naučit a opakovaně je relativně kongruentně reprodukovat. Z hlediska psychologických kritérií se jedná o výpověď s dobře únosnou specifickou věrohodností. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotila jako podstatnou měrou sníženou. V obecné rovině má poškozená zapírání nebo zkreslování údajů o prožitém v repertoáru. Ve vztahu k pojednávané věci je možné, že zdůrazňuje a zintenzivňuje míru své aktivní obrany a její soustavnosti. Výpověď je podána méně strukturovaně, což je její klad, je však také spolehlivě spojitelná do souvislého celku. Poškozená by nebyla schopna reprodukovat komplexnější navedený příběh opakovaně a logicky. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem 1) výroku rozsudku znalkyně konstatovala, že v roce 2016-2017, kdy jí bylo [REDAKCE] let, musela mít poškozená základní informace o sexu, těžko však mohla očekávat, že se v sexuálních souvislostech může stát

objektem zájmu muže vystupujícího v roli otce, od kterého jako dítě logicky očekává spíše pokyny, návody co dělat, oporu, ochranu. V základu mohla rozumět, co se děje, ale už nemohla chápat, jaká je motivace obžalovaného a jen těžko mohla dospělému v rodičovské roli účinně vzdorovat. Ve vztahu k bodu 2) výroku rozsudku lze dovodit, že v roce 2022, kdy jí bylo ■ let, její kompetence chápat otcovo chování i jeho motivaci narostly, ale ani tak nelze předpokládat schopnost účinné obrany, neboť poškozená je mentálně retardovaná, vztahově v dané době zcela bezprizorní, resignovaná pokud jde o očekávání pomoci nebo podpory od blízkých. Duševní a rozumové schopnosti posuzované nebyly na takové úrovni, aby byla schopna účinného, strategického, kompetentního a rozvážného jednání ve spisem popsaných situacích. Při hlavním líčení znalkyně k dotazům doplnila, že poškozená by nebyla schopna vymyšlený příběh, který by si vybájila, udržet v paměti a několikrát jej zopakovat. Co se týče obžalovaného, tohoto poškozená opravdu nenávidí, ale je přes její intelekt vymyslet takovouto past. Dostatečně byl objasněn znalkyní i účinek léku Derin 200, jehož je poškozená uživatelkou. Tento stabilizuje náladu, afekty a má mírně tlumivý účinek. Tento lék nepozměňuje schopnost vnímat realitu. Na lék byla poškozená zvyklá, neměla pozměněnou schopnost vnímat, zapamatovat si, nebývala ospalá. Případná ospalost vyvolaná tímto lékem se dá překonat. Pokud ■ projevovала otevřeně nenávisť k otci, tedy bez zábran, je třeba říci, že kdyby chtěla vykonstruovat past na obžalovaného, tak si takto nebude počínat, to by bylo strašně průhledné i srozumitelné jedinci jejího mentálního věku, že musí trochu věci zakamuflovat, pokud lze. Co se týče věci, které jí obžalovaný měl dát, znalkyně předpokládala, že tyto by si vzala. Poškozená je mentálně retardovaná, těžce deprivovaná s pragmatickým povahovým základem. V dané době nikoho neměla. Bere si to, co život dává. Znalkyně znovu k dotazu obhájce zopakovala, že poškozená není schopna si zapamatovat nějakou konstrukci, aby někomu ublížila. Je schopna vymyslet jednoduchou lež, spíš jako zapírání, ale není schopna to udržet v paměti. Událost nemohla poškozená zaměnit s jiným skutkem, třeba zážitkem s bratrem, neboť jednání obžalovaného zasadila do jiných reálií a tyto drží. Znalkyně u poškozené nenarazila na žádné pochybnosti o sexuální identifikaci, sexuální orientaci nebo sexuálním zaměření ve smyslu apetencí, chování atd. Pokud byla dotazována obhájcem na ukájení se ■ ■ od dětského věku, což vyplývalo ze založených zpráv, uvedla, že dítě, které toto dělá a vyskytuje se to i u dětí ve věku rok a půl i menších, toto činí proto, že potřebují cítit něco příjemného, když nic nemají z mezilidského kontaktu, tak pokud nemají jiný zdroj libosti, tak to prostě dělají. Takové dítě není zkažené, je k politování, že si tyto děti musí opatřovat libé pocity tím, že onanují. Souvisí to s deprivací. I pokud by šlo o to, že by měla tendence kontaktovat starší muže, bylo by to logické, ona hledá někoho, kdo by ji provázel životem, někoho, kdo by jí vyjadřoval náklonnost. Nemá to co dělat se sexualitou, souvisí to s hledáním pouta, které od útlého věku postrádá.

12. Jako výpověď ve prospěch obžalovaného hodnotí soud výpověď **svědkyně ■ ■** sestřence poškozené, jejíž výpověď z hlavního líčení sice byla koncipována ve zjevné snaze obžalovanému pomoci, ale výpověď z přípravného řízení byla zjevně spontánní, neovlivněna rodinou. Z této tak v případě zjevných rozporů soud při hodnocení důkazů vycházel. Svědkyně se hned v počátku své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 6. 12. 2023 vyjádřila tak, že si nemyslí, že by to její strýc, obžalovaný ■ udělal. Její matka je ■ ■ sestra obžalovaného. Vztah s poškozenou měla kamarádský, poprvé ji viděla cca v ■ nebo ■ letech. K babi měla přijet asi 2x nebo 3x a potom tam měla půl roku bydlet, to byla poškozená asi v ■ nebo ■ třídě, do školy chodila v ■ Bydlela tam, protože měla nějaké problémy s mamkou, ale o podrobnostech se jí poškozená nesvěřovala. Jako člověka ji charakterizovala jakou zlatou, hodnou, pomáhala jim. V dané době tam strýc bydlet neměl. Byl tam asi jednou, ale nevěděla to určitě, většinou měla být venku. Jestli tam spal, to vůbec nevěděla. Potvrdila, že v dané době v domě Wi-Fi byla. Současně zde byly dva počítače, jeden její, který užívala s babičkou a jeden tety, který užívala teta s obžalovaným. Potvrdila, že poškozená bydlela s ní v pokoji. Někdy se bavily i o rodině, ale na tátu si údajně

v životě nestěžovala. Měla prý říkat, že ho má ráda jako svého tátu a tak. Spíš nemusela svou mamku. S bráchou a ségrou se měla bavit tak, že jsou to její sourozenci. Upřesnila, že jejich pokojíček byl v přízemí u obýváku. Vedle byl ještě pokojík a ten se nepoužíval, byl vybavený, ale nikdo v něm nebyl. Když přijel obžalovaný, měl spát v obýváku nebo v patře. Ve volném pokojíku prý nespál, protože jej nechtěli jeden čas vůbec používat kvůli babi sestře, která zemřela a která zde bydlela. V době, kdy v domě bydlela ■■■■■ ■■■■■ údajně již babi sestra nebyla živa. Nevšimla si, že by se obžalovaný v době, kdy tam poškozená bydlela, k ní nevhodně choval. Měla za to, že kdyby na ni něco zkoušel, zkouší to na všechny, což se nikdy nestalo. Tím všichni myslela i ostatní mladší sestřenice.

13. K druhé události měla za to, že poškozená přijela s tetou již kolem oběda, že si s ní povídali u babi, ale již nevěděla o čem, a že si dali oběd a kafe. Měl tam přijít i obžalovaný, ve svém domečku jen spal, přes den chodil normálně k babi. Tvrdila, že poškozená spala ten den u ní v pokojíčku a potom u svého otce v baráčku. V přípravném řízení toto upřesnila, když uvedla, že poškozená u ní měla připravenou postel, ale obžalovaný měl trvat na tom, že bude spát u něj v domečku. Při hlavním líčení trvala na tom, že tam chtěla spát poškozená, což jí údajně řekla poškozená i babi. Nevěděla, zda obžalovaný konzumoval alkohol, údajně jedno nebo dvě piva. Poškozenou opilou v životě neviděla. Věděla, že si večer dali cigaretu, šli na počítač do baráčku, koukaly se na film, povídaly si a pak hrály hry. Obžalovaný na poškozenou neměl být vulgární, normálně si s nimi povídal, choval se k ní úplně v klidu. Opakovala, že si dal jedno dvě piva. Tvrdý alkohol ho viděla pít jen na oslavě svých ■■■■ narozenin. Druhý den tam byla policie, že k něčemu mělo dojít. Ona ale dopoledne spala, přišla pozdě. Poškozená chtěla, aby s ní jela do ■■■■■ Okolo páté večer se vrátily. V autě jí měla poškozená říci, že se měl obžalovaný o něco pokusit, tím dle jejího názoru myslela, že o znásilnění. Obratem dodala, ale že si nemyslí, že by to obžalovaný udělal. K dotazu obhájce potvrdila, že babičky sestra ■■■■■ ■■■■■ zemřela před tím, než jí bylo ■■■ let. K dalším dotazům uvedla, že neví, zda se obžalovaný skrýval v domě babičky před nástupem do výkonu trestu. Ve svém počítači nikdy neměla porno a na tety počítači to mělo být zablokované kvůli dětem tety. Zopakovala, že obžalovaný se k poškozené choval tak, že byl v klidu, pozdravil ji, obejmul ji. ■■■■■ ■■■■■ užívala léky, ty co bere teď. Jsou na uklidnění a rozdíl před a po použití byl ten, že byla většinou taková nervózní a pak už klidnější. Nemyslela si, že by byla unavená. V ten večer v její přítomnosti alkohol nepila. O problémech s bratrem nikdy nemluvila. Ani obžalovaný ji o případných problémech či o vztahu poškozené s jejím bratrem nic neřekl. Připustila, že se v domečku stavěla ještě okolo 10 či půl 11. Svědkyně byla upozorněna na podstatné rozpory s přípravným řízením, kde v podstatě ve shodě s poškozenou tvrdila, že ráno, když přišel obžalovaný do domu, začal vyšilovat, že měl ■■■■■ něco mít s ■■■■■ že mu to řekla, když od nich svědkyně večer odešla spát. Tvrdil, že si s ním promluví a že jej zbije. Před ■■■■■ i před svědkyní zavolal policii. Ti přijeli, dali mu dýchnout a měl asi 2,6‰. Měl říci, že si dal dvoulitrové pivo. ■■■■■ jenom brečela, bála se, ráno přišla z baráčku vyklepaná. Nejdřív přišla v klidu, ale když přišel její táta, začala se klepat, nic neříkala. S babi se jí ptali, co se jí stalo, ale nic neřekla. Pokud byla dotazována na zmiňovanou procházku na koně, k této uvedla, že na tom se domluvili s otcem již večer. Když jí otec řekl, že půjdou, odkývala mu to, protože se bála a pak jí to i řekla, že mu to radši odkývala. Když se vrátili, volal obžalovaný policii. Na policii v ■■■■■ jí ■■■■■ řekla, že jí táta ten večer měl znásilnit a udělat jí to. Prý na ní večer vytáhl ptáka a udělal jí to. Prý na něj neměla sílu. Přitom brečela. K dalšímu dotazu svědkyně uvedla, že u ■■■■■ bylo běžné, že si vymýšlela, tak se jim tomu nechtělo věřit. Jinak ji charakterizovala kladně ve shodě s hlavním líčením. Táty se měla bát jen to ráno, když od něj přišla z domečku a pak ještě po té procházce. Předěšlý večer se ho nebála, chtěla u něj sama spát, tak jí to babi dovolila. Co se týče obžalovaného, měl si dávat tak tak 2 l petku piva, tvrdý alkohol pil maximálně na oslavě. Když byl opilý, byl nervní a hnusnej na lidi, drzej, vyskakoval si. Proto mu údajně na své

oslavě nedávala pít alkohol. K rozporům se svědkyně vyjádřila tak, že má od malička problém s pamětí. S tímto se nikdy neléčila. Na policii ale říkala pravdu.

14. V souladu s usvědčujícími výpověďmi byly i provedené **listinné důkazy**. Městský úřad [REDAKCE] odbor sociálních věcí a zdravotnictví sdělil k osobě poškozené, že nezl. [REDAKCE] byla hned po narození umístěna se souhlasem rodičů do kojeneckého ústavu. Vlivem dlouhodobé ústavní péče se u nezletilé začaly projevovat známky výrazné citové deprivace, proto bylo žádoucí její umístění v náhradní rodině. Od [REDAKCE] 2007 byla svěřena do pěstounské péče manželů [REDAKCE]. Dle jejich vyjádření byla [REDAKCE] hodné dítě a její jediný problém bylo divoké sebeukájení se prsty před spaním nebo při probuzení, což byla věc, na kterou byli upozorněni již při jejím převzetí. V [REDAKCE] zemřela pěstounka. Rodiče se sourozenci [REDAKCE] navštěvovali sporadicky. V roce 2010 byl u ní v rámci psychologického vyšetření zjištěn lehký mentální defekt v souběhu s těžkou smyslovou nezralostí, následně lehké mentální postižení s výraznou poruchou osobnosti. Dále navštěvovala ZŠ v [REDAKCE] [REDAKCE]. Kvůli dalšímu nevhodnému chování, které bylo pro členy domácnosti neúnosné a negativně působilo na okolí, byla nezletilá předána dne 5. 8. 2015 na základě dohody předána zpět do péče biologické matky. Výchovné problémy měla i v domácnosti, kterou sdílela se svojí matkou a oběma sourozenci. Otec se o nezl. nijak nezajímal. Ke kontaktu s otcem došlo v roce 2016 o víkend. Poté kontakty ustaly. Nezl. navštěvovala ZŠ [REDAKCE] v [REDAKCE]. Do školy chodila zanedbaná, špinavá, chovala se vulgárně. Matka ji několikrát umístila do PN v [REDAKCE]. V červnu 2017 byla rodina nucena vystěhovat se z nájemního bytu. Proto nezletilá se svým bratrem [REDAKCE] žila od června do listopadu 2017 v rodině otcovské babičky, [REDAKCE] [REDAKCE]. Poté se obě děti vrátily do domácnosti matky. V lednu 2018 zahájil OS PM řízení o nařízení ústavní výchovy, dne [REDAKCE] 2018 byla poškozená umístěna v PN v [REDAKCE]. Dne 30. 7. 2019 bylo Okresním soudem Plzeň-sever vydáno předběžné opatření, na základě kterého byla dne 8. 8. 2019 předána do péče Dětského domova [REDAKCE] [REDAKCE] OSPOD [REDAKCE] dne 25. 3. 2021 podal návrh na omezení její svéprávnosti. Rozsudkem ze dne [REDAKCE] 2021 byla poškozená omezena ve svéprávnosti viz. níže a hmotněprávním opatrovníkem bylo jmenováno město [REDAKCE]. Umístění do DD potvrdil ve své zprávě Dětský domov [REDAKCE] (č.l. 163, 176). Poškozená v době pobytu nebyla v kontaktu se svým otcem, sama uváděla, že jej viděla naposledy před cca 6 lety. Vztah k otci nelze dle jejích slov hodnotit jednoznačně, jednou udávala, že za ním chce jet, jindy, že se jej bojí. Nikdo z rodiny jí v DD nikdy nenavštívil. Dne 21. 2. 2022 projevila zájem odjet k otci na víkendový pobyt. Jelikož byla plnoletá a nebyla v DD již na základě soudně nařízené ústavní výchovy, nebylo v kompetenci DD jí tento pobyt zakázat. Postačovalo tuto skutečnost oznámit [REDAKCE]. I přes to DD zkontaktoval obžalovaného telefonicky a ten potvrdil, že je schopen poškozenou na víkend zabezpečit a postarat se o ni. Co se týče věrohodnosti [REDAKCE] tato byla dle názoru vychovatelek nespolehlivá. Spousta jejích tvrzení byla nevěrohodná. [REDAKCE] byla ráda středem pozornosti, ráda si sjednávala respekt, ráda ze sebe dělala chudáka nebo oběť čehokoliv záporného. Byla u ní nutná kontrola a korekce, pokud šlo o její chování k dětem. Nebyla zlá, k jejímu chování jí vedly hlavně její omezené rozumové schopnosti. V současné době je na dlouhodobém pobytu u svého přítele [REDAKCE] [REDAKCE] kam odešla po složení závěrečných zkoušek na [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] kdy výuční list jí byl předán dne [REDAKCE]. Bezprostředně po návratu z předčasně ukončeného víkendového pobytu od otce v sobotu 26. 2. 2022 večer se [REDAKCE] dle slov noční vychovatelky chovala vcelku normálně, přirozeně, nejevila známky traumatu či výrazného rozrušení. Byla unavená. Dle přiloženého rozsudku ze dne [REDAKCE] 2021 byla rozsudkem OS v Domažlicích (č.l. 165) sp.zn. 13 Nc 411/2021 omezena ve svéprávnosti na dobu tří let zejména v hospodaření s finančními prostředky a majetkem, uzavírání smluv a manželství, výkonu rodičovské odpovědnosti atd. Ve shodě s popisem účinků léku Derin 200 mg znalkyní při hlavním líčení byl i příbalový leták tohoto léku (č.l. 266-271). Z listin vydaných sestrou poškozené (č.l. 146) bylo zjevné, že [REDAKCE] byla předána pěstounem [REDAKCE] [REDAKCE]

do péče matky [REDAKCE] [REDAKCE] dne 5. 8. 2015. Další listiny se týkaly jejího propuštění v roce 2016 z Psychiatrické nemocnice v [REDAKCE] následných výchovných problémů a jejího umístění do Dětského diagnostického ústavu. K osobě poškozené bylo zjištěno v Psychiatrické nemocnici v [REDAKCE] (č.l. 140), že tato tam byla hospitalizována v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2016, od [REDAKCE] 2018 do [REDAKCE] 2019 a od [REDAKCE] 2019 do [REDAKCE] 2019. Ze zprávy také vyplynulo, že nemocnice má informace, že rodiče se rozvedli v r. [REDAKCE] pro alkoholismus a násilné chování ze strany otce, který matce zlomil čelist. Sourozenci [REDAKCE] a [REDAKCE] byli v péči dětského ambulantního psychiatra.

15. Ke skutku pod bodem 2) výroku rozsudku ze zprávy protialkoholní záchytné stanice (č.l. 64) vyplývá, že obžalovaný byl dne 26. 2. 2022 v 15:10 hod. přivezen Policií [REDAKCE] neboť vyhrožoval v telefonu synovi, že jej najde a zabije. Nadýchal 2,4 ‰ (Dräger test PCR č.l. 67). Chůzi měl nejistou, řeč setřelou, zapáchal po alkoholu, stupeň opilsti byl hodnocen jako střední. Dne 26. 2. 2022 byl také zpracován protokol o prohlídce těla poškozené (č.l. 123 a násl.) včetně fotodokumentace. Poranění u ní bylo nalezeno na vnitřní straně stehna, kdy toto mělo pocházet z trestné činnosti.
16. Protokol o ohledání místa činu (č.l. 272-289) dokumentuje dům bez čísla popisného, kde poškozená u svého otce přespala a kde došlo ke spáchání trestné činnosti. Z jejího popisu je i identifikovatelný rozkládací gauč, na kterém spala. Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č.l. 346-354) bylo uzavřeno, že na spodních kalhotkách, které vydala poškozená (č.l. 141) nelze vyloučit přítomnost spermatu. Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví genetiky (č.l. 355-359) nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti. Podstatné skutečnosti však přineslo odborné vyjádření (č.l. 363-365) ve spojení s vyhodnocením dat (č.l. 367-437) mobilního telefonu vydaného a užívaného obžalovaným [REDAKCE]. Z tohoto vyplynulo, že obžalovaný dne 26. 2. 2022 v 00:05:17, 00:10:03 a v 00:15:31 pořídil fotografie dcery. V tom samém prostředí a dle vzhladu poškozené a jejího oblečení také ve stejném čase a na stejném místě byly pořizeny fotografie, které byly z mobilního telefonu smazány a následným zkoumáním obnoveny (č.l. 371) fotografie, z jejichž obsahu je zjevné, že všechny byly pořizeny ve stejnou dobu. Na těchto je zachycena poškozená nejdříve s odhaleným hrudníkem a následně s odhaleným přirozením.
17. **Vinu obžalovaného** má soud ve vztahu k výroku rozsudku na základě všech důkazů, které zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu za jasně prokázanou a jeho obhajobu za vyvrácenou. Vina obžalovaného je prokázána výpovědí poškozené, která přes své výrazné limity byla schopna věrohodně popsat jeho jednání ve shodě s jeho popisem pod bodem 1) a 2) výroku rozsudku. Byť obžalovaný zcela popíral, že by se předmětné trestné činnosti dopustil, je nadevše jasné, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] by si nebyla schopna děj vymyslet, zapamatovat si jej a následně jej opakovaně reprodukovat. Toto není s ohledem na její paměťové schopnosti a její intelektový handicap (lehká mentální retardace-mentální věk o výkonnosti asi [REDAKCE] letého průměrně inteligentního dítěte) vůbec možné. Slovy znalkyně, poškozená byla schopna správně vnímat prožívané události, byla schopna zapamatovat si je jen v míře odpovídající oslabeným paměťovým schopnostem, jádro události byla schopna rámcově správně reprodukovat. Nelze mít vysoké nároky na komplexnost popisu, jeho přesnost a detailnost, na časové určení atd. Z hlediska psychologických kritérií se jednalo o výpověď s dobře únosnou specifickou věrohodností. Výpověď byla podána méně strukturovaně, což je její klad, je však také spolehlivě spojitelná do souvislého celku. Soud tak vycházel jen z podstatných bodů, které poškozená uvedla v hlavním líčení shodně s přípravným řízením. Pokud poškozená při hlavním líčení neuvedla, že jí obžalovaný pod bodem 2) výroku rozsudku před pohlavním stykem řekl, že si s ní může dělat, co chce, protože je její nevlastní otec a tvrdila, že jí toto sdělil při příjezdu k babičce, soud vycházel z výpovědi z přípravného řízení, kde vypovídala spontánně a s nepatrným

časovým odstupem od události samotné. Stejně tak soud s ohledem na vyjádření znalkyně nepojal do skutkové věty tvrzení poškozené z hlavního líčení, že ji po souloži ještě donutil k orálnímu sexu, když v přípravném řízení o tomto vůbec nehovořila. Co se týče časového zařazení skutku popsaného pod bodem 1) výroku rozsudku, byla zjevná snaha poškozené soudu při hlavním líčení vyjít vstříc a uvést konkrétní den. Evidentně toto však nebylo v silách poškozené a soud tak vycházel z jejího tvrzení, že k tomuto došlo v domě babičky v době, kdy u ní bydlela, a otec se skrýval před dodáním do výkonu trestu odnětí svobody. Soud tak mohl vymezit toto období od roku 2016 do dne [REDACTED] 2017, kdy byl obžalovaný do výkonu trestu odnětí svobody dodán s výjimkou období od [REDACTED] do [REDACTED] 2016, kdy byla poškozená hospitalizována v Psychiatrické nemocnici v [REDACTED]. Znalkyně vyvrátila veškeré námitky a domněnky obhajoby ve vztahu k poškozené. Popřela, že by si poškozená mohla splést jednání obžalovaného s prožitkem, který mohla mít například se svým bratrem, neboť jednání obžalovaného zasadila do jiných reálií a tyto drží. Stejně tak znalkyně objasnila účinek léku Derin 200 na osobu poškozené. Tento stabilizuje náladu, afekty a má mírně tlumivý účinek. Na tento byla poškozená dobře zvyklá. Tento lék nepozměňuje schopnost vnímat realitu. Poškozená neměla pozměněnou schopnost vnímat, zapamatovat si, nebývala ospalá. Pokud bylo namítáno obhajobou, že v době, kdy mělo dojít k jednání popsanému pod bodem 1) výroku rozsudku, měla mít poškozená již sexuální zkušenost se svým bratrem, znalkyně uvedla, že v roce 2016-2017, kdy jí bylo [REDACTED] let, musela mít poškozená základní informace o sexu, těžko však mohla očekávat, že se v sexuálních souvislostech může stát objektem zájmu muže vystupujícího v roli otce, od kterého jako dítě logicky očekává spíše pokyny, návody co dělat, odporu, ochranu. V základu mohla rozumět, co se děje, ale už nemohla chápat, jaká je motivace obžalovaného a jen těžko mohla dospělému v rodičovské roli účinně vzdorovat. Pokud obhajoba narážela na zmínku o údajném starším muži, který měl dávat poškozené dárčky, uvedené ve zprávě z dětského domova a na její „divoké sebeukájení“ v dětském věku, znalkyně vysvětlila i toto. Tato v případě poškozené nenarazila na žádné pochybnosti o sexuální identifikaci, sexuální orientaci nebo sexuálním zaměření ve smyslu apetencí, chování atd. Vysvětlila, že dítě, které se ukájí a vyskytuje se to i u dětí ve věku rok a půl i menších, toto činí proto, že potřebují cítit něco příjemného, když nic nemají z mezilidského kontaktu, tedy nemají jiný zdroj libosti. Souvisí to s deprivací. Pokud by poškozená měla tendence kontaktovat starší muže, bylo by to logické, neboť hledá někoho, kdo by ji provázal životem, někoho, kdo by jí vyjadřoval náklonnost. Nemá to co dělat se sexualitou, souvisí to s hledáním pouta, které od útlého věku postrádá. Soud neměl důvod o tvrzeních poškozené pochybovat. Pro soud byla věrohodná, spontánní a s ohledem na podstatu věci obdivuhodná, že byla schopna o obou událostech opětovně vypovědět, když bylo zjevné, že toto je jí velice nepříjemné, a v průběhu jejího výsledku vystaly obavy, že její výsledky nebude možné s ohledem na vyvolání negativních vzpomínek, dokončit. Ve vztahu k bodu 1) výroku rozsudku soud vycházel čistě z výpovědi poškozené. V rozsahu uvedeném ve skutkové větě výroku rozsudku tuto považuje za zcela pravdivou a nezkrácenou. V popisu jednání obžalovaného, v popisu celé události a zasazení do reálií byla její výpověď z hlavního líčení v podstatných bodech naprosto ve shodě s přípravným řízením a soud tak i s ohledem na vyjádření znalkyně neměl pochyb o pravdivosti jejich tvrzeních. Poškozená i věrohodně vysvětlila, proč o této události nikomu neřekla, a to ze strachu z otce, který jí řekl, aby toto nikomu neřekla, jinak jí udělá něco horšího. Obžalovaný si musel být vědom, čeho se dopustil a výhrůžka poškozené tak logicky na jeho jednání navazovala. Poškozená bezesporu musela celou událost prožít, neboť by bylo zcela nelogické, že by si s tak velkým časovým odstupem takové jednání vymyslela. Takto složitý příběh plný detailů by nebylo v jejích schopnostech vymyslet. Pokud by obžalovanému chtěla přitížit, jistě by volila zcela symplexní nekomplikované tvrzení. Nelze pominout, že v části byla její výpověď podpořena výpovědí svědkyně [REDACTED] [REDACTED] sestřenice poškozené, která potvrdila, že místnost vedle pokoje, který obývala ona s poškozenou, byl prázdný, sestra babičky tam již v té době nebydlela. Potvrdila také, že v době, kdy tam poškozená pobývala, tam obžalovaný jednou byl. V domě

byly dva počítače, funkční Wi-Fi. Je také namístě uvést, že nejsou pochybnosti o tom, že poškozená dovršila věku [REDAKCE] let až po dodání obžalovaného do výkonu trestu odnětí svobody. V dané období vymezené pod bodem 1) tak obžalovaný musel vědět, že poškozená ještě nedovršila 15 let. Co se týče skutku popsaného pod bodem 2) výroku rozsudku, tam je již výpověď poškozené zásadně podpořena dvěma důkazy. Za prvé výpovědí svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která se sice u hlavního líčení snažila co nejvíce pomoci obžalovanému, ale jak již bylo výše uvedeno, soud vycházel z její výpovědi z přípravného řízení, kde mluvila rozsáhle, podrobně a evidentně spontánně, bez zvažování následků pro obžalovaného. Tato svědkyně popsala přesně, jak se poškozená chovala ráno dne 26. 2. 2022 a současně, co jí poškozená řekla po výslechu na policii o tom, co udělal obžalovaný. Vše je v naprostém souladu s tvrzeními a předpokládaným rozpořádáním poškozené po jednání obžalovaného. Pravdivost tvrzení poškozené také potvrzuje obsah mobilního telefonu obžalovaného, v kterém bylo zjištěno několik fotografií poškozené pořízených v nočních hodinách z 25. 2. 2022 na 26. 2. 2022 a nad rámec toho dvě odstraněné a následně odborně obnovené fotografie obnažené poškozené. Byť obžalovaný pořízení těchto fotografií popíral, pořízení fotografií obžalovaným poškozená potvrdila a soud jí i v tomto směru uvěřil. V souladu s tvrzeními poškozené je i osobnostní nastavení obžalovaného, který dle znalkyně dlouhodobě žije v rozporu se společenskými normami a zákony, jeho životní styl je nepřizpůsobivý. Je sobecký, zaměřený sám na sebe, bezohledný. K prosazení svých cílů neváhá užít agresivní jednání, je výbušný, impulsivní. Zpětně své jednání bagatelizuje, nepřijímá za něj žádnou zodpovědnost. Morální úroveň je velmi nízká, jedná pouze s ohledem na svůj okamžitý prospěch, ohledy na druhé nebo na společenské normy jsou mimo jeho dosah. Pokud má obžalovaný příležitost, je mu jedno, kdo je jeho sexuální objekt. Obžalovaný nepotřebuje partnerský vztah, nepotřebuje být zamilovaný, nevykazuje sexualitu vztahovou, ale sexualitu vysloveně za uspokojením nějakých svých potřeb. V jeho anamnéze je toto zcela patrné a odpovídá tomu i hodnocení motivace.

18. O dobrovolnosti pohlavního styku v dané situaci nelze vůbec uvažovat a o použití násilí ze strany obžalovaného soud nemá pochyb. Soud nemá jediný důvod dovozovat, že by poškozená měla mít na pohlavním styku s obžalovaným zájem. Věk poškozené obžalovaný dobře znal, když se jednalo o jeho dceru. Pokud bylo ze strany obhajoby otcovství obžalovaného zpochybňováno, sám obžalovaný toto uvedl na pravou míru. On sám se cítí jako otec poškozené resp. všech svých tří dětí, a to i [REDAKCE] a [REDAKCE] a o tomto neměl a nemá žádné pochybnosti. Vždycky se jako otec ke všem choval. Obžalovaný je zapsán jako otec v rodném listu poškozené. O otcovství obžalovaného tak soud nemá pochyb. Pokud obhajoba navrhovala k výslechu značné množství rodinných příslušníků, kteří měli být zejména v bodě 2) výroku rozsudku v předmětný den přítomni v [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] a dále údajnou družku obžalovaného, soud tyto považoval za nadbytečné. K okolnostem příjezdu a pobytu poškozené do [REDAKCE] se již vyjadřovala svědkyně [REDAKCE]. Skutečnosti, které by soudu mohly tyto osoby sdělit, by na skutku jako takovém nic nezměnily, když u projednávaného jednání obžalovaného byla přítomna pouze poškozená. Drobné rozpory, které by mohly vzniknout v jejich tvrzení, například o skutečnost, zda šla spát poškozená do domu otce dobrovolně či na jeho nátlak by neměly na rozhodnutí o vině obžalovaného žádný vliv. Ani tvrzení údajné družky poškozeného o jejich sexuálním soužití by toto nijak neovlivnilo. Co se týče doplnění znaleckého posudku k osobě obžalovaného ve vztahu k údajným léčbám poškozeného, k tomuto se znalkyně vyjádřila dostatečně v tom smyslu, že obžalovaný absolvoval pouze protialkoholní program ve věznici a tento na něj neměl žádný účinek, když první místo, které po výstupu z výkonu trestu navštívil, bylo restaurační zařízení. Soudu tedy nezbylo než obžalovaného uznat vinným, když jeho vinu má pod oběma body výroku rozsudku za zcela prokázanou.

19. Jednání obžalovaného pod bodem 1) výroku rozsudku bylo po právní stránce kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, když násilím donutil dítě mladší patnácti let k souloži. Objektem trestného činu znásilnění je právo člověka, ženy i muže, na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku je v daném případě dítě mladší patnácti let. Objektivní stránkou je jednání pachatele, který jiného násilím donutil k pohlavnímu styku. Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Toto jednání bylo posouzeno v kvalifikované skutkové podstatě, neboť obžalovaný čin spáchal souloží podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když poškozené strčil svůj penis do vagíny a došlo tak ke spojení pohlavního orgánu muže a ženy ve smyslu § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a tohoto jednání se dopustil na dítěti mladším patnácti let, a to za situace, kdy věk poškozené znal. Současně je namíště jednání obžalovaného kvalifikovat jako přečin soulože mezi příbuznými dle § 188 tr. zákoníku, když se s výše popsáním trestným činem v jednočinném souběhu dopustil výše uvedeného jednání na svojí vlastní dceři. Objektem tohoto trestného činu je morální zásada nedovolující pohlavní styky mezi nejbližšími příbuznými. Trestné je podle § 188 pouze vykonání soulože, což se v daném případě stalo. Obžalovaný spáchal oba trestné čin formou úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V bodě 2) výroku rozsudku obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty dvou trestných činů. V jednočinném souběhu se dopustil přečinu soulože mezi příbuznými dle § 188 tr. zákoníku viz. výše a zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. V daném případě jeho jednání není kvalifikováno i dle odst. 3 tak, jak bylo v bodě 1) výroku rozsudku, a to s ohledem na skutečnost, že v době spáchání trestné činnosti již poškozená dosáhla věku ■ let. I v tomto případě se obžalovaný obou trestných činů dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
20. **K osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že před soudem byl projednáván již 16x, odsouzen s přihlédnutím k ukládání souhrnných testů celkem 12x. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 19. 12. 2017 č.j. 8 T 118/2017-322 pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 33 měsíců za současného zařazení do věznice s ostrahou. Výrokem tohoto rozsudku byl zrušen ve smyslu § 43 odst. 3 tr. zákoníku výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6. 6. 2017, č.j. 5 T 63/2015-436, kterým byl odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku původně k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 21 měsíců. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 7. 8. 2017. V době předchozí byl obžalovaný kontinuálně odsuzován od roku 1996, kdy byl souzen ještě jako mladistvý, a to zejména pro majetkovou trestnou činnost a následně opakovaně i pro trestný čin zanedbání povinné výživy a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky. Ve výkonu trestu odnětí svobody byl již třikrát, a to naposledy ve Věznici ■■■■■ od ■■■■ 2017 do ■■■■ ■■■■ 2021, předtím ve Věznici ■■■■ od ■■■■ 2012 do ■■■■ 2013 a ve Věznici ■■■■ od ■■■■ 2009 do ■■■■. 2009. Dle zprávy OSSZ byl obžalovaný naposledy evidován jako zaměstnanec v roce ■■■■ a to pouze pro dobu 11 dnů. Před přestupkovou komisí nikdy projednáván nebyl.
21. Při rozhodování o **výši a druhu trestů** přihlédl soud ke všem okolnostem rozhodným ve smyslu § 37 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného, k jeho poměrům a možnostem jeho nápravy. Společenskou škodlivost lze v tomto případě zhodnotit jako vysokou, a to s ohledem nejen na objekt trestného činu individuální, ale i druhový, jenž byl zasazen v rámci zvláštní části tr. zákoníku mezi první skupiny trestných činů vůbec s tou nejzávažnější společenskou škodlivostí. V případě

obžalovaného ██████ nebyly shledány žádné polehčující okolnosti ve smyslu § 41 tr. zákoníku. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil trestnou minulost obžalovaného a skutečnost, že se dopustil svým jednáním více trestných činů. Ve vztahu k ukládání trestu pro jednání popsané pod bodem 1) výroku rozsudku soud s ohledem na skutečnost, že se obžalovaný dopustil tohoto jednání v nezjištěné době od roku 2016 do ██████ 2017, tedy před vyhlášením rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6. 6. 2017, č.j. 5 T 63/2015-436, jehož výrok o trestu byl následně zrušen s ohledem na ukládání souhrnného trestu rozsudkem téhož soudu ze dne 19. 12. 2017 č.j. 8 T 118/2017-322, vycházel soud při rozhodování o druhu a výši trestu taktéž z ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Ve smyslu § 42 tr. zákoníku soud nepřihlédl jako k přitěžující okolnosti k výše uvedeným odsouzením. Obžalovaný byl za popsané jednání ohrožen dle nejprísnějšiho ustanovení, tedy dle § 185 odst. 3 tr. zákoníku trestem odnětí svobody pět až dvanáct let. Soud s ohledem na ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, kdy souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem (33 měsíců) a s přihlédnutím k osobě obžalovaného, který je osobou s výrazným sklonem k páčání trestné činnosti a který byl před spácháním dané trestné činnosti již dvakrát ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy výkon tohoto trestu na něj zjevně neměl dostatečný výchovný účinek, když se následně dopustil zvlášt' závažné trestné činnosti, z čehož je zjevné, že nebezpečnost obžalovaného naopak graduje, soudu nezbylo než navýšit původně uložený 33 měsíční nepodmíněný trest na trest, který je nad spodní hranicí trestní sazby, a to trest ve výměře šesti let. Co se týče samostatného trestu uloženého obžalovanému pro jednání popsané pod bodem 2) výroku rozsudku, soud byl veden obdobnými úvahami viz. výše. Ohledně polehčujících a přitěžujících okolností je situace stejná. Namíste je však neopomenout skutečnost, že obžalovaný se závažné trestné činnosti dopustil po výkonu již třetího, nezanedbatelného nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy ve Věznici ██████ ██████ byl umístěn od ██████ 2017 do ██████ 2021. Ani tento trest jej od páčání další závažné trestné činnosti neodradil, což zcela odpovídá jeho osobnostnímu profilu, když znalkyně uzavřela, že prognózu dalšího vývoje jeho osobnosti ve vztahu k protiprávnímu jednání hodnotí negativně. Soud tedy nemohl zvažovat jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou od dvou do deseti let a soud trest jako přiměřený vyhodnotil trest ve výměře tří roků, kdy tento trest, který se stále ještě pohybuje nad spodní hranicí trestní sazby, bude mít spolu s uloženým souhrnným trestem odnětí svobody ve výměře 6 let, na obžalovaného ve svém souhrnu devíti let dostatečný výchovný účinek. Jen pro obžalovaného soud zdůrazňuje, že tento již část trestu ve výměře 33 měsíců, tedy ve výměře dvou let a devíti měsíců z posledního odsuzujícího rozsudku vykonal a tato výměra včetně délky trvání vazby, budou do prvního trestu odnětí svobody započteny, tedy o tuto výměru bude trest zkrácen.

22. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v případě obou trestů zařazen do věznice s ostrahou. Trest odnětí svobody se vykonává ve dvou typech věznic, a to s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zpravidla vykoná trest odnětí svobody pachatel, který nesplňuje podmínky pro to, aby ho soud zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Do té se dle § 56 odst. 2 písm. b) téhož zákona zpravidla zařadí pachatel, jemuž soud ukládá trest odnětí svobody na doživotí nebo za dalších podmínek nejméně na osm let nebo kterému ukládá trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, případně jde-li o pachatele, který v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence. Žádná z posledně uvedených okolností v případě obžalovaného nenastala. Stejně tak se nenaplnily předpoklady, za nichž lze pachatele zařadit do jiného než obvyklého typu věznice. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se tak může stát, má-li soud za to, že se tím lépe zaručí výchovný vliv trestu. Právě uvedený závěr se podle téhož ustanovení musí učinit s ohledem na okolnosti případu a zároveň i na to, jak je pachatel narušen. Obsah spisu

nedokládá nic, co by tento postup odůvodňovalo, a proto byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

23. Poškozená [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody nepřipojila. O jejím nároku tak nemohlo být soudem rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 5. ledna 2023

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v. r.
předsedkyně senátu